

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fascicvlvs Sacrarvm Litaniarvm Ex Sanctis Scriptvris & Patribus, Romæ approbatus

Mayr, Georg

Avgvstæ Vindellicorvm, 1614

Ne Seqventes pagellæ vacuæ manerent, S. Thomæ Aquinatis Sequentiam,
hisce diebus in nostratis iuuentutis gratiam [...]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46547](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46547)

NE SEQUENTES

pagellæ vacuæ manerent, S. Thomæ
Aquinatis Sequentiam, hisce die-
bus in nostratis iuventutis gra-
tiam *τριγλώττως* editā, Latinè
& Græcè subiungendam
putauimus.

I.

Lauda Sion Saluatorem,
Lauda ducem & pastorem,
In hymnis & canticis.

Στὴν ἀγίην τὸν Σωτῆρα,
Ἄρχὸν ἀγίην καὶ ποιμένα,
Τοῖς ὕμνοις καὶ μέλεσιν.

2. Quantum potes, tantum aude:
Quia maior omni laude,
Nec laudare sufficis.

Ὅσον δύνη, τόσον τόλμα,
Νικᾷ γὰρ ὄγ' ἀγίην πάντα,
Ὅυδ' ἀρκεῖς πρὸς τὸ ἀγίην.

3. Laudis thema specialis,
Panis viuus & vitalis,
Hodie proponitur.

Θέμα

Θέμα ἐς' ἀγῶν ἰδιῶν.

Ο ἄρτῶ ζῶς κὶ ζῴσιμῶ

Σήμερον φεστίθεται.

4. Quem in sacra mensa coenae,
Turbae fratrum duodenae

Datum non ambigitur.

Ὁς ἐν ἀγνώ πώδε δόρυπα,

τῶ τῶν δώδεκα ἀριθμῶ

δοθεῖς ὄντως λέγεται.

5. Sit laus plena, sit sonora,

Sit iucunda, sit decora

Mentis iubilatio.

Ἄγῶν πλήρης κὶ εὐχηῶν,

ἢ, ἠδρεία κὶ εὐκοσμίῶ

Ἡ ψυχῆς ἀλάλαξις.

6. Dies enim sollemnis agitur,

In qua mensa prima recolitur

Huius institutio.

Σεμνὸν γὰρ ἡμῶν ἀγεται,

Ὡς τέτα μνημονεύεται,

Δείπνε πρώτη σιώταξις.

7. In hac mensa noui regis,

Nouum Pascha nouae legis,

Phase vetus terminat.

Ἐν τῇ κλίῃ ἀρχῆ νέε,

Νέον πάχα νέε νόμω

Ἀρχαῖον πάχα λήγει.

8. Vetustatem nouitas,

Vimbram fugat veritas;

Noctem lux eliminat.

Νεότης

Νεότης παλαιότητα,

Καὶ σιανὴ ἢ ἀλήθεια,

Φῶς νύκτα ἐξελάυγει.

9. Quod in cenâ Christus gessit,
Faciendum hoc expressit

In sui memoriam.

Ὁ δειπνῶν Χριστὸς ἔσφαξεν,

Ποιητέον σωτέαξεν,

Εἰς τὴν ἑαυτοῦ μείαν.

10. Docti sacris institutis,

Panem, vinum, in salutis

Confecramus hostiam.

Θεσμοῖς παιδευθέντες θείοις,

Ἄρτον, οἶνον, σῶτηρίης

Ἐυλογῆμεν θυσίαν.

11. Dogma datur Christianis,

Quòd in carnem transit panis,

Et vinum in sanguinem.

Πιστεύει ὁ χριστιανὸς,

Ὅτ' εἰς σὰρκα οἴχεται ἄρτος

Καὶ οἶνος εἰς τὸ αἷμα.

12. Quod non capis, quod non vides,

Animosa firmat fides,

Præter rerum ordinem.

Ὅ μὴ χωρεῖς, μὴ δὲ βλέπεις,

Θυμώδης βεβαγοῖ πίστις,

Τῶν ὄντων τὰ γὰρ πάρα.

13. Sub diuersis speciebus,

Signis tantum, & non rebus

Latent res eximia.

Ἵπ' εἶδεις τοῖς ἀλλοίοις,

Οὐκ ὄντι, ἀλλὰ σημείοις

Κρύπτεται τὰ ἕξοχα.

14. Caro cibus, sanguis potus:

Manet tamen Christus totus

Sub utraque specie.

Ἡ σὰρξ βρώσις, αἷμα πόσις.

Μένει δὲ ὁ Χριστὸς ἑντελής

Ἵπ' ἀμφοτέρ' εἶδρα.

15. A fumente non concisus,

Non confractus, non diuisus,

Integer accipitur.

Τῷ δεχομένῳ ἀτμίζεται,

Ἄκλαστος ἢ ἀμέριστος

Ὅγ' ὅλ' λαμβάνεται.

16. Sumit vnus, sumunt mille:

Quantum isti, tantum ille:

Nec sumptus consumitur.

Δέχεται εἷς, δέχονται ἑκατὸν,

οὗτοι τόσον, κείν' ὅσον.

Ληφθεὶς οὐ κατέδετα.

17. Sumunt boni, sumunt mali:

Sorte tamen inaequali,

Vitæ, vel interitus.

Χρῶνται καλοὶ, χρῶνται κακοὶ,

Τῷ δὲ κλήρω ἕκ' ἰσάρει

Ἐἰς βίον ἢ εἰς οἶτον.

18. Mors est malis, vita bonis:

Vide, paris sumptionis

Quam sit dispar exitus.

οἶτος

Οἷτ' κακοῖς, βίτ' καλοῖς.

Ἰδέ λήψαωσ τῆσ ἰσῆσ

Ὡσ τὸ τέλ' ἄνισον.

19. Fracto demum Sacramento,
Ne vacilles: sed memento,
Tantum esse sub fragmento,
Quantum toto tegitur.

Ἐν κλαδίεντι μυσήριω,

Οὐκ ἀμφισβητῶν μέμνησο,

Τόσον ἐνεῖναι μορίω,

Ὅσον ὅλα σκέπεται.

20. Nulla rei fit scissura:
Signi tantum fit fractura:
Qua nec status, nec figura
Signati minuitur.

Οὐκ ἔσσι χέματ' τμήσῆσ,

Τῆσ συμβόλῆσ μόνον κλάσῆσ,

ἢ οὐ μήκ' ἐδέσσι σῆσῆσ

Τυπωθέντ' μειῖται.

21. Ecce panis Angelorum
Factus cibus viatorum:
Verè panis filiorum,
Non mittendus canibus.

Ἰδέ ἄρτ' τῶν ἀγγέλων,

Γεγονῶσ βρώσῆσ ὁδοιτῶν,

Ἀληθῶσ ἄρτ' τῶν υἱῶν,

Οὐ βλητέσ' τοῖσ κυσίν.

22. In figuris præsignatur,
Cum Isaac immolatur:

Agnus

Agnus Pascha deputatur:
Datur manna patribus.

Ἐν τύποις περσημειῆται,
Ὅτε Ἰσαὰκ θύεται,
Ἀμνὸς πάχα σωτάηεται,
"Τει μαννά πατρίσιν.

23. Bone pastor, panis vere,
I E S U nostri miserere:
Tu nos pasce, nos tuere:
Tu nos bona fac videre
In terrâ viuentium.

Ποιμὴν καλὴν, ἀληθῆς ἀρτῆς,
Ἰησοῦ ἡμᾶς οἰκτερε,
Ἡμᾶς σπίζων φύλαττε,
Καὶ τὰ γὰρ θὰ ἐνδείκνυε
Ἐν τῇ γαίᾳ τῶν ζώντων.

24. Tu, qui cuncta scis & vales,
Qui nos pascis hic mortales:
Tuos ibi commensales,
Cohæredes & sodales
Fac sanctorum ciuium.

Ἰσχύων πᾶν, καὶ ὄπι γνῆς,
Ἡμᾶς ἐνθα τρέφαι θνητῆς,
Σοὶ αὐτόθι σιωεσίς,
Συγκλιρονόμες χ' ἐτάίρης,
Δραῖ ἀγίων πολιτῶν.
ΤέλϞ.